

Fr. 112. 30

V. Zc
1333

X 2054990

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS

Ad

Honorem ultimum

Matronæ Clarissimæ ac pientissimæ

VIRI

Nobilissimi, Amplissimiq̃

DN. CONRADI KLEINHEMPELII,

Hæreditarii in Meusdorff & Breitsch/

Sereniss. Elector. Saxon. quondam à Redituum
Confiliis & rei lignariæ Inspectione

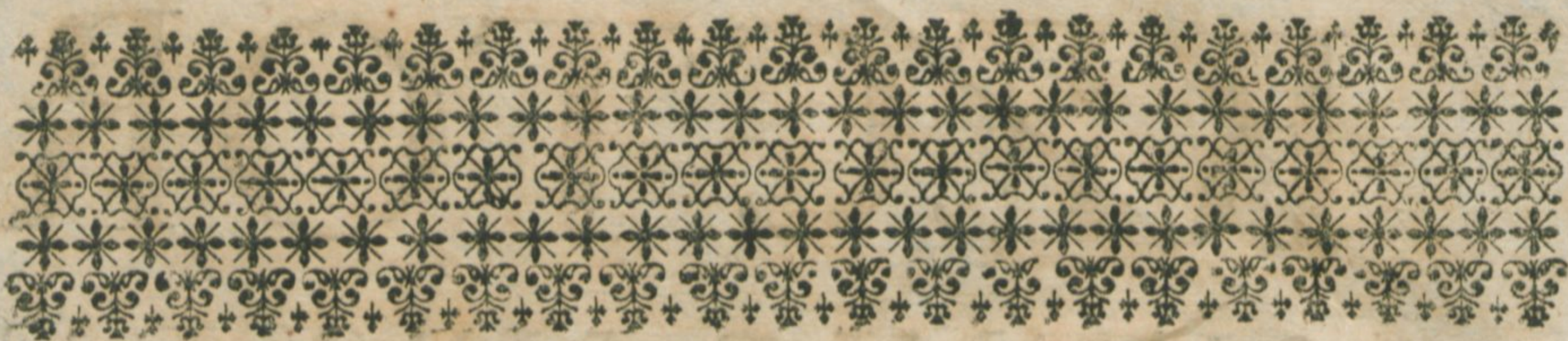
RELICTÆ VIDUÆ,

post horam I. luculenter & promtè
habendum

PROCERES CIVESq̃ ACADEMICOS

invitat.

Væ die Augusti undecimo

mortalitatem extra Lipsiam expleverat Ma-
trona Clarissima juxta atque pientissima HE-
LENA KLEINHEMPELIA, die mensis ejus-
dem quinto ac decimo, Conditorio Lipsiensi,
quod sibi suæque Uxori in Templo nostro para-
verat Maritus nobilissimus, fuit illata. Vacan-

dum nunc sacrificio pro defuncta, & quod jure quodam exposcere sibi
videtur, honores ei ultimi solenniter sunt exhibendi. Sacrificium au-
tem intellectum volumus non Papanum, quod delere ac diluere pec-
cata falso creditur, sed quale in prima Ecclesia oblatum pro mortuis
fuisse accepimus. In hoc autem nihil quicquam agebatur, ut DEO
fieret satis pro mortuo; quin illius tantum celebrabatur memoria, &
donaria pariter ad conservanda Ecclesiae ministeria, & sustentandos
pauperes non illiberaliter offerebantur. Liqvet certè ex locis Cypria-
ni non unis, sacrificia & oblationes veteris Ecclesiae pro mortuis fieri
consuetas non fuisse hostias, quibus pro peccatis ipsorum satisfaceret, & DEUS eis pla-
cetur, sed fuisse gratiarum actiones, & publica laudis ac honorificationis testimonia; mu-
nera etiam DEO cum gratiarum actione oblata, quod Ecclesiam suam ornaret tam præ-
claris pietatis & constantiae exemplis, non esse collata, ut essent satisfactiones pro peccatis,
sed gratitudinis significationes, quibus conservarentur Ecclesiastica ministeria, & juva-
rentur indigentes; prout hæc omnia planissimis exposuit verbis in tracta-
tu hac de re sincerissimus Theologus D. Johannes Æpinus. Neque e-
nim illud PRO MORTUIS peccatorum designat expiationem, sed
laudem potius ac celebrationem, teste Patrum augustissimo in lib. XXII
de C. D. c. X. sic pronunciante: *Nos martyribus nostris non æmpla sicut Divis, sed
memorias sicut hominibus mortuis, quorum apud DEUM vivit Spiritus, fabricamus; nec
ibi erigimus altaria, in quibus sacrificemus martyribus, sed uni DEO & martyrum &
nostro. Sacrificium immolamus, ad quod sacrificium sicut homines DEI, qui mundum in e-
jus confessione vicerunt, suo loco & ordine nominantur, non tamen à sacerdote qui sa-
crificat invocantur, DEO quippe non ipsis sacrificat, quæ amvis in memoria sacrificet eorum.*
More itaque veteri sacrificabimus pro KLEINHEMPELIA; memo-
riam inquam ipsius tanquam feminae optimæ atque emendatissimæ ce-
lebrabimus, & munuscula pariter ad conservandam Ecclesiam ac sub-
levandos pauperes offeremus. Nata igitur est anno ær. Chr. M. DC.
III. d. XI. Octob. in Electorali Saxonica arce Kalckhart, Patremque ha-
buit ornatissimum atque dexterrimum LUCAM JOHNIUM Electora-
lis villæ in loco jam dicto præfectum, eumque ex viro forti ac strenuo
CHRISTOPHORO JOHNIO, Martis Svecici quondam Capitaneo
progna-

Prognatum; matrem non ignobilem CATHARINAM ab Eckersberg;
ex HELENA Viri nobilissimi atque spectatissimi JOHANNIS HEIN-
RICI rei Venatoriæ in regno Danico magistri provincialis filia oriun-
dam. In sinu horum cum adolevisset, pietati, reliquisque virtutibus,
quæ sexum istum addecorant, maturè se assefecit. Sed undecennis vix
facta Orphanorum auxit numerum; cumque non essent e consanguini-
neis, ad quos tanquam ad asylum quoddam confugere potuisset, Dea
velut ex machina ipsi apparuit Illustrissima Comitissa Hohenloënsis.
Ab hac enim clementer suscepta, in Gynecæo hujus per tres annos ad-
modum educata, hæc auspice & ad gubernante virtutibus pluribus, qui-
bus postea excelluit tantopere, imbuta est. Fuit equidem & hæc con-
ditio, ut pleraque humana omnia, calamitatibus ac molestiis non pau-
cis obnoxia; exantlavit tamen has omnes constanti animo, sequere
aromatis pretiosis non absimilem esse ostendit, quæ, quo magis tun-
duntur ac conteruntur, hoc fortiolem de sese odorem spirant. Nec
præmiis destitui tot eximias Virtutes, eventus mox pulchrè docuit.
A Comitissa enim, quam diximus, propitia enixè commendata est
Serenissimæ Principi MAGDALENÆ SIBYLLÆ, Marchio-
nissæ Brandenburgensi ac Potentissimi quondam Electoris Saxo-
niæ JOHANNIS GEORGII I. nunc gloriosissimæ recorda-
tionis, Conjugi alteri, hujusdemque Cubicularia Virgo ex voto nec
sine providentia divina est reddita. Cui cum fidem industriamque
incredibilem per duodecennium integrum approbasset, legitimis ab
Eadem nuptiis juncta & in matrimonium tradita est, Viro nobili
atque amplissimo Dn. CONRADO KLEINHEMPELIO, Sere-
niss. Electoris tum temporis Cubiculario A. XXXV. quocum ama-
bile quidem & dissidiorum expers, ac sterile propemodum congu-
gium, (si filium unicum CONRADUM excipias, qui turbato naturæ or-
dine parentes vix natus ac renatus antecessit,) in annum usque vigesi-
mum & septimum protraxit. Cæterum uti non temerè connubium
invenias quodpiam, cui non absynthii ac fellis quid admixtum fiet: i-
ta hoc quoque tristes subinde expertum est vicissitudines, ex eo po-
tissimum tempore, quo occupata hæc Lipsia abs milite Arctoo fuerat.
Nam uti Maritus ne pilum quidem à fide Electori Clementissimo data
deflecti se patiebatur, & hanc urbem prius, quam partes sibi delegatas
deserebat, ita rapinis ac direptionibus hostium mirum quantum in
prædio Greitsch, quo secesserat, atterebatur. Serenior equidem afful-
gebat post has tempestates aura; marito tamen suo dulcissimo A.
LXXII. d. X. Feb. orbata dici vix potest, quantum invidiæ atque adver-
sitate subire in tot annorum viduitate habuerit necesse. Nihil au-
tem animum illius dejecit conturbavitque magis, quam concordissi-
mi Consortis obitus. Quò arctior enim atque adstrictior eorum erat an-
te hæc consuetudo, hoc acerbior postmodum & calamitosior erat di-
stractio. Illa verò & hoc & reliqua identidem obnascencia mala patienti
& plusquam muliebri animo superavit. Ex quo enim in prædio
Meusdorff victitavit (victitavit autem per annos XVII.) pietate in-
fatigabili DEUM coluit, in primisque id dedit operam, ut seriâ pœni-
tentiâ peccatis animam exolveret, & quod tum aliàs sæpissimè, tum
tribus

Zc 1333. FK.

tribus ante extrema septimanis factum, sacrâ Evcharistiâ ad disces-
sum è corpore præpararet. Vexabatur namq; præter molestissimas rei
familiaris curas, aliasqve adversitates deliquis non rarò, deqve sine
adeò vitæ approximante non obscure præmonebatur. Et verò evenit,
ut posteaquam LXXIV. & IX. menses cum III. septimanis & biduo
vivendo in his terris explevisset, subitanam quidem & inopinam, at
placidam tamen ac perbeatam d. XI. Augusti mortem obierit. Deductæ
igitur mox Exuvia sunt Lipsiam, & lateri dilectissimi quondam
Conjugis in Quietorio Paulino associatæ. Restat autem sacrificium
pro mortua. Peragenda enim adhuc solennia exequialia, Concio
item funebris cum vitæ curriculo exaudienda, & munuscula pariter
ad usus, quos supra inuimus, offerenda; ad quod sacrificii genus &
Cives Academicos ordinum omnium honoratissimos perquam ho-
noricè atqve humaniter invitatos his ipsis cupimus, P.P. Lipsiæ d.
XXV, Septemb, Anno Ær. Chr. M. DC. LXXVIII.

Literis JOH. GEORGI.

WAT

MC

Fr. 112. 30

V. Zc
1333

RECTOR

ACADEMIAE L

Ad

Honorem ultir

Matronae Clarissimae

VIR

Nobilissimi, Am

DN. CON KLEINHE

Haereditarii in Meus

Sereniss. Elector. Saxon. q

Confilii & rei lignaria

RELICTAE V

post horam I. lucule
habendum

PROCERES CIVESq

invitat.

S
X 2054990

I

um

